

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XVII. Religiosum debere perfectionem acquisitam conseruare, & de modo eandem conseruandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

inimicos & aduersarios, nunquam securus esse potest, nisi è medio illos sustulerit; sed necesse non est, vt vno momento, vel simul omnes, tollat & extirpet, sic Religiosi inimici sunt passionēs, quæ quotidie illi rebel- lant, eas si non potest vno tempore simul omnes, conetur tamen aliam post aliam ex- pugnare, & sic tendet ad maiorem perfe- ctionem. Similiter regnum non inuaditur vniuersum simul, sed nunc arx aliqua eius ab hoste eripitur, nunc vibs aliqua occupa- tur, & sic deinceps alia atque alia, donec totius regni possessio adeatur. Non secus religiosus, cui in votis est regnum perfe- ctionis inuadere, nunc hanc, nunc illam virtutem acquirere debet, & hoc est, quo- tidie ad maiorem perfectionem anhelare. Itaque nulla ratione deici animo debet, si non vna actione alteraue fiat summe per- fectus. Satis in itinere progreditur, qui nus- quam in via hæret.

*Religiosum debere perfectionem acquisi-
tam conseruare, & de modo ean-
dem conseruandi.*

CAPVT XVII.

G.

Fili

FILI, parum prodest corporis valetudini restitutum esse, si postea per intemperantiam victus aut incuriam aliquam iterum laedatur. Immò relapsus in morbum, solet ipso morbo esse periculosior. Eadem ratio est de perfectione spirituali, quæ parum semel parta prodest, si vitio custodiae & vigilantiae nostræ rursus excidat. Et si relabi in corporalem aegritudinem tanti aestimatur, propter discrimen, vitæ temporali impendens; multò pluris reformidanda erit relapsio in imperfectiones veteres, propter periculum vitæ spiritualis. Fili, vis immunis esse à periculo moriendi spiritualiter? fuge ea, quæ ad mortem illam disponunt. Experientia certè quotidiana discimus, eos qui semel studio perfectionis nuntium remiserunt, in mille defectus impingere, & in tantam morum laxitatem, animique impudentiam deflectere, vt non modo remoto omni pudore multa parum laude digna committant, sed etiam gloriantur & exultent in suis lapsibus. Qua in re non sunt dissimiles illis angelis, qui cælo delapsi, cum ruina grauissima omnium spiritualium donorum iacturam fecerunt, & dirissima mala in suū caput arcessiuerunt: nam quo erant sanctitate dignitateque omnibus creaturis excellen-

len-

lentiores, hoc ruendo de cælorum fastigio facti sunt omnibus creaturis deteriores & viliores. Apostolus quoque qui me prodidit, ex Apostolatus dignitate, delapsus est in præcipitium desperationis. Idem euenit religiosi, qui quò ex elatiore perfectionis gradu labuntur, hoc ruinam tristiore faciunt, & peiores fiunt. Atque ut beatus appellatur, qui declinando à malo, consecratur bonum, sic contra miser est & infelix, qui deserta perfectionis via, amplectitur vitam dissolutam & vagam.

Ad conseruandum autem perfectionis gradum, quem acquisiisti, duæ virtutes tibi adminiculo esse possunt, amor & humilitas. Amor reddet te vigilantem, ut immunis sis ab incurso prædonum. Humilitas autem illum conteget & occultabit, ut in oculos illorum incurrere non possit. Quàm salutaris sit in hanc rem amor, non est difficile demonstrare. Homo diues & copiosus, qui opes suas non amat, citò eas perdit. nã qui non amat rem aliquam, non æstimat, qui autem non æstimat, nec custodit. nemo autem ignorat rem negligenter custoditã, facillè perire. Haud secus necessarium est, ut religiosus magno amore perfectionem semel partam prosequatur: ex amore enim

nasceatur formido eã amittēdi, ex formidine
autē sollicitudo & diligentia eã custodiendi.
Sollicitudo verò facit, vt inueniantur media
necessaria vel vtilia ad finē consequendum.

QVISOVIS solitudine tenetur con-
seruandæ sanitatis corporalis, primò consu-
lit medicos expertos & bonos, vescitur cibis
salutaribus, stata in comedendo seruat tem-
pora, congruentia non negligit corporis ex-
ercitia, habitationē deligit, in loco salubri,
& a medicis probato. Tuetur se ab imbrib⁹,
ventis, cæterisq; externis incommodis. Bre-
uiter, cauet diligenter ne aliqua in re exce-
dat, vel nocumentum aliquod faciat. Idem
in religioso efficit sollicitudo, si desiderio
perfectionis conseruandæ teneatur, & salu-
tem animæ quarat. Primum enim cauet ne
arbitratu suo, vel sociorum laxiorum consi-
lio vitam instituat, sed potius ex Superiorū,
Patrumq; spiritualium directione. Deindē vt
cibis bonis vescatur, nempè iis, quibus ego
vltus sum, dum viuerem in terra, hoc est, vt
perficerem voluntatem Patris mei, qui in
caelis est, cuius voluntas est sanctificatio a-
nimæ nostræ. Quare quicquid nobis Deus
confert ad animæ sanctitatem faciens, opti-
mus est cibus, sicut contra quicquid ad fæ-
ditatem animæ facit, hoc est, peccata, pessi-

num venenum est. Deinde exercitationem virtutum non negligit. Cum enim perfectio fundata sit in caritate, quæ similis est igni, in quem si iniiciantur ligna, crescit, si subtrahantur, extinguitur: ita quod religiosi caritate præditi plus se in virtutibus exercent, eò in perfectione amplius proficiunt, quo minus, hoc plus de perfectione discedit, ac proinde omni exercitio sublato tandem extinguitur. Quod ad locum salubrem attinet, in quo comorandum est, saluberrimus est religio ipsa, in qua religiosum collocaui: si autem particularia loca spectemus, optimus est in quo à medicis spiritualibus collocatur. Quod si occasiones quoque omnes labendi in aliquas imperfectiones effugiat, satis se munit & tuebitur contra omnes difficultates externas. Deniq; nullum committit excessum, quia in omnibus rebus dubiis per fugium habet ad suum Patrem spiritualem, & sanctæ moderationis sale suas pœnitentias & mortificationes condit.

ALTERVM, quo conseruatur perfectio, est humilitas. Qui gemmam preciosam natus est, tria cauet, ne aliquando eam amittat. Primò, in abditum locum eam recludit, ne facile à quouis videri vel inueniri possit. Secundò, non quibuslibet hominibus eam

visendam præbet, nec facile apud quosuis
 gloriatur se illam habere. Tertiò, nec di-
 uellit eam à re, ex qua pendet. Exempli cau-
 sa, calor aquæ pendet ab igne. si autem a-
 quam ab igne remoueas, perdit calorem.
 Humilitas in religioso, cui studium perfe-
 ctionis gemmæ loco est, medetur omnibus
 his tribus periculis. Primò enim efficit, vt
 suas virtutes, & perfectionem alios celet, &
 modestiæ pallio quasi contegat. Deindè, vt
 non solùm non iactet & ostendet spiritales
 suas opes, verùm etiam reputet se eis indi-
 gnum, & verò etiam ingenuè confiteatur
 se esse pauperem, mendicum, & seruum in-
 utilem. Tertiò & postremo, vt agnoscat
 perfectionis gemmam pendere ex mea gra-
 tia, sciens, eam, si ab ea separetur, amitti. Si-
 cut enim ego superbis resisto, sic humili-
 bus gratiam impertio. Itaque si velis perfe-
 ctionem tuam non modo conseruari,
 verùm etiam crescere, da ope-
 ram veræ humilitati.

PRIMI LIBRI FINIS.

LIBER